

Ioannis, & pharisei & Pilatus in nece Iesu Dei, Tragedia Nazianzeni Fidem, Spem, Charitatem, auget & terrorem, ex sceleris detestatione. Arist. verò etiam à persona Damnicante misericordiam captat, idcirco Tragedias probat, in qua amicus amicum, aut filius patrem, aut matrem, aut fratres, aut e contra, occidit per errorem, vti Oedipus, vel ira vti Medeanatos, vel necessitate, vt Abraham Filium Iussu Dei. Vel enim ignorant & occidunt, vel ira occidunt & necessitate; vel dum parant occidere, agnoscunt quod ignorabant, abstinentque à scelere; Sed iste casus non est tragicus sed comicus, vbi mors non sequitur. Nos autem licet vtrunque commiserationem approbemus; haud tamen Tragedia non erit, si ex altera parte tantum terror, cōmiseratio quæ excitetur. Neque quia Herodes non vult occidere Ioannem, neque Pilatus Iesum, commiseratio est tanta: sed ex eo quod iniuste quis & propter virtutem patitur præter rationem, aut præter opinionem, quando fortunatus erat ditione multa.

Laudatur actio constans peripetia, quando scilicet contra quod speramus, res in turbulentos euentus rapiuntur: itemque solutione, vel agnitione; cum quid agnoscitur, vnde commiseratio augetur, sicuti in Oedipo. Sed hæc communia sunt Comediæ. Semper tamen ex magna fortuna, vel honore, lapsus describi debet, & variatio fortunæ. In hoc enim tota res exempli continetur.

De Forma Tragediæ.

Actio tragica vna est magis quam heroica, vnoque die absolui vt possit. Idcirco caret Episodijs longis. Item metro vtitur iambo, qui conuenit conferentibus sermonem personis: aliisque intermixtis pro personarum qualitate, vt Seneca solet facere. Nec poeta vnquam quid narrat: excepto prologo, quem tamen latini non apponunt. Neque personas introducit: sed de se singulæ ad suum munus, & actum, quasi introductæ, & ope-